

Sygn. akt: WO 20/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Błuś

w sprawie z zażalenia Z. P., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 28 stycznia 2016 r., wystąpienia Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 grudnia 2015 r.,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez ustalonych żołnierzy zawodowych, tj. o czyny z art.231 § 1 k.k., z uwagi na przedawnienie karalności czynów. Zażalenie na to orzeczenie złożył Z. P.

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 22 grudnia 2015 r., na podstawie art.37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy dotyczącej rozpoznania zażalenia innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu tej decyzji procesowej sąd występujący wskazał, że postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa

dotyczy, wśród wielu innych osób, także Prezesa i Zastępcy Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Jedyną przesłanką warunkującą stosowanie tego przepisu prawa procesowego jest wystąpienie okoliczności mogących zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Takimi okolicznościami mogą być tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz.68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz.2280).

Takie właśnie okoliczności sygnalizuje Wojskowy Sąd Okręgowy w P., bowiem zażalenie dotyczy postanowienia prokuratora odmawiającego wszczęcia śledztwa, między innymi, przeciwko sędziom pełniącym kierownicze funkcje w tym Sądzie.

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, uznając jednocześnie że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zmiany właściwości miejscowej sądu, przekazał sprawę dotyczącą rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W., jako równorzędnemu Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w P.

kc

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.